

WEEST PARAAT

REDACTEUR JAN SCHAAP

Redactie en Administratie :
Billitonstraat 26, Den Haag
Tel. 554392

JANUARI 1930
JAARGANG 15
No. 1

OP DEN UITKIJK EN AAN HET ROER

*

Bij de intrede van het vierde decennium van deze eeuw verschijnt het Leidersblad in een nieuw kleed en onder het motto „Weest Paraat”. De naam „Leidersblad” is gaandeweg zoo algemeen geworden, dat ze niet meer in 't bijzonder op de padvinderebeweging duidt; het formaat leende zich minder goed voor de uitgave in boekvorm van de, in het blad verschenen hoofdstukken over een bepaald onderwerp. — Deze argumenten, die den redacteur tot zijn wijzigingsvoorstellen leidden, deden het Bestuur over zijn bezwaren tegen de verandering heenstappen. Moge deze 15e jaargang van het blad voor Leiders, onder het motto „Weest Paraat” iets bijdragen om de paraatheid te bevorderen.

De Koempoelan, waarmee het afgelopen padvinderejaar geëindigd is, had twee zijden: financieel was ze geen succes, aangezien de uitgaven de inkomsten met pl.m. f 600 hebben overtroffen, maar daarentegen was de geest en het gevoel van saamhorigheid bijzonder goed, terwijl de demonstratie's bijna alle van door *veelvuldige oefening verkregen vaardigheid* getuigden en hieraan hunne bijzondere bekoring dankten. Waar men zich vroeger in hoofdzaak tot Kijkspelen moest bepalen, zooals demonstratie's van de Wet, de goede daad, het Kampvuur, stelt men zich daar thans niet meer mede tevreden. — Het laat zich verklaren, dat buitenstaanders oordeelen, zonder zich rekenschap te geven van het doel dat wij beoogen, n.l. om door lichamelijke training ook de geestelijke

training voor te bereiden, die voor karaktervorming noodig is. Bij een demonstratie als hier bedoeld, moet niet alleen den eisch worden gesteld, dat elk der deelnemers zoo goed mogelijk geoefend is, maar ook, dat een dusdanige samenwerking is verkregen, dat alle deelnemers een taak te vervullen hebben, waarbij ze voortdurend in actie zijn, zóó, dat het grootst mogelijke nuttige effect wordt bereikt.

De vaardigheid van Don Potter met spinningrope en lasso stak boven alles uit. Men moet het zelf beoefend hebben om het ten volle te kunnen waardeeren. Verschillende padvinders, die op dit gebied reeds wat bereikten, hebben hem gevraagd om hun eenige aanwijzingen te geven, waaraan den volgenden middag welwillend werd voldaan. — Behalve in deze geoefendheid, munt hij ook uit in houtsnijwerk, waarmee hij grootendeels in zijn levensonderhoud voorziet. Opgemerkt werd, dat hij zijn gereedschap, zoo mede een stuk hout immer in een leeren schede bij zich droeg, ten einde zijn ledige oogenblikken te vullen! Of die voortdurende activiteit in eenig verband zoude staan met zijn aanhoudende training?

Blijken het verslag in de bladen is de kern van het, door den voorzitter bij de opening gesprokene, den verslaggever ontgaan.

Zijn doel was om het verschil te doen uitkomen tusschen den mensch als individu en als onderdeel van een massa; dit met voorbeelden toe te lichten, verschillende verschijnselen in de maatschappij te verklaren en aan te toonen, dat de ontwikkeling van het innerlijke leven beschermd moet worden tegen den geweldigen invloed van de massagevoelens, de kudde-instincten en de groeps-hartstochten.

Door zijn geesteshouding wordt het levensgeluk van den mensch bepaald en die geesteshouding is wederom afhankelijk van de ontwikkeling van het innerlijke leven. De maatschappelijke evolutie brengt evenwel mede, dat de massageest en de massagevoelens die ontwikkeling belemmeren, het verantwoordelijkheidsbesef, de energie en de ondernemingsgeest verslappen. Evenals een mensch onder hynose in een toestand kan geraken, waarbij zijn bewuste

persoonlijkheid verdwijnt en hij aan alle ingevingen van den hypnotiseur door onbewuste handelingen gehoorzaamt, zoo treedt ook de onbewuste werkzaamheid der massa in plaats van de bewuste werkzaamheid der individuen.

Alle gevoelszaken vinden hun oorsprong in het onbewuste leven; de mensch in massa krijgt het gevoel van onoverwinnelijke macht, verliest zijn verantwoordelijkheidsbesef en geeft daardoor gemakkelijk toe aan instincten, die het individu weet te bedwingen.

Wat kan men nu doen om de ontwikkeling van de individueele persoonlijkheid te bevorderen?

Door het verband te herstellen tusschen de geestelijke werkzaamheid en het *handelen*.

Prof. Föerster zegt: vorming beteekent, dat er iets gevormd wordt n.l. het lichaam door den geest. — De intellectueele arbeid voor zoover die in het bloote opnemen of uitwisselen van gedachten bestaat, werkt evenwel de afwezigheid van den geest van het lichaam in de hand, van daar de verstrooidheid.

Voor onze vorming, moeten we den geest oefenen om het lichaam en zijn functies te leeren controleeren en te leiden. Er wordt een min of meer ingewikkelde zenuwwerkzaamheid en beheersching van bewegingen, handelingen en woorden gevorderd. Het verband tusschen de reflectieve hersenwerkzaamheid en de motorische opwekkingen en bewegingen wordt versterkt, ontwikkeld en verzekerd en juist in het tot stand brengen van dit verband en de toenemende fijnheid en versterking van zijn functie, ligt het wezen der menschelijke beschaving.

Men kan deze regelen vinden in zijn bekende werk over „Karaktervorming”. Wanneer wij de jongeren tot volhardende training kunnen brengen, dan zullen ze den invloed en den steun daarvan aan den lijve ondervinden; de zucht tot oppervlakkige praatjesmakerij zal van zelf geringer, de behoefte aan zelfvorming sterker worden. De suggestie van leuzen en groote woorden verliest haar kracht, naarmate de zelfstandige persoonlijkheid zich ontwikkelt.

Door lichamelijke training opent zich den weg tot geestelijke

training, geestelijke activiteit en leiding van het gedachtenleven.

De voordracht eindigde met de volgende samenvattingen:

- 1e. Al het goede, dat de moeite van het bezit waard is, moet verkregen worden door dagelijksche strevingen.
- 2e. Voorbeeld werkt beter dan voorschrift.
- 3e. Vergeet nooit, dat een veronachtzaamd of half uitgevoerd werk, onuitwischbaar van invloed is op uw karakter.
- 4e. Door onze actieve geesteshouding, wordt een voortdurende invloed op ons onderbewuste uitgeoefend. Hierdoor worden toekomstige gedachtengangen voorbereid en denkgewoonten gevormd.
- 5e. Bedenk dat alles, ook het verkeerde, zijn nut heeft.
Weest sportief onder tegenspoed en ziet er een voorrecht en een gelegenheid in, om uw beste spel naar voren te brengen.
- 6e. Niets is slechter voor ons, dan de aandacht te wijden aan onder-
vonden krenkingen, tegenspoeden, vermoeienissen en verdrietelijkheden.

* * *

Een voordracht met lantaarnplaatjes van de dames Arntzenius heeft altijd de bekoring van het eigen werk, de eigen waarnemingen en opnamen gedurende hun ondernemende reizen gedaan. De voordracht liep over het leven der cow-boys in de Vereenigde Staten en viel zeer in den smaak. Ook hare zang, begeleid door mandoline en gitaar, werd zooals altijd bijzonder op prijs gesteld. Het gezang der jongens aan het kampvuur, droeg de sporen van zorgvuldige voorbereiding en deed de vraag opperen of de algemeene voorbereiding voor kampvuurzangen geen vast nummer van de programma's van troepavonden zou kunnen worden?

Over de demonstraties werd hierboven al het een en ander gezegd.

De Niels Buck oefeningen, de kampmastoefeningen, het duikelen en de seintorenbouw gaven door training verkregen vaardigheid te zien, de zweefbrug voor het redden van drenkelingen oogstte bijval door de emoties van „schip op het strand” en de redding der schipbreukelingen, die op de verbeelding werkten en zich daardoor in het bijzonder voor een kijkspel leenden.

Behalve het duikelen door een volkstroep in den Haag, werden alle demonstraties door padvinders van elders uitgevoerd.

De Zondagmorgen werd aan godsdienstoefeningen gewijd. In den namiddag hield Dr. J. H. van Burkom zijn belangwekkende voordracht over de „Boomen in den Winter”, waardoor een nieuw gebied voor verkenningsoefeningen geopend werd.

De kale, in de Natuur vrij uitgroeiende boomen, die niet door onbekwame en ondeskundige handen aan kapmes en bijl het karakteristieke van hun soort verloren hebben, kan men reeds op afstand aan hun vorm herkennen. Dr. van B. beschikte over verschillende eigen opnamen, die hij gaarne ter beschikking wil stellen om ze te laten reproduceeren. Hopman de Koning heeft in het vijfde Jongensjaarboek (H. P. Leopold's U.M.) eenige schetsen met korte aantekeningen gegeven om eik, beuk, iep, berk, populier, knotwilg, linde en wilde kastanje op afstanden te herkennen. Naderbij gekomen kan men de juistheid van die verkenning controleeren door de knoppen, derzelver vorm, stand knop-schubben, bladsteellidteekens enz. Hierover zal later nog het een en ander worden meegedeeld. Dr. van Burkom had een dertigtal determineertabellen naar deze kenteekenen meegebracht om uit te reiken aan belangstellenden. Dat deze er in grooten getale bleken te zijn bewees de „rush” naar den spreker, toen hij zijn voordracht geëindigd had, met het doel een dergelijke tabel machtig te worden, een rush, die deed denken aan wat G. Elliot noemde „the eager noise of poultry, wanted to be fed”! De tabel zal in dit nummer afgedrukt worden ten behoeve van hen, die „ketelaar” bleven!

Zoo eindigde de druk bezochte leiderskoempoelan, die in een bijzonder prettige stemming is verlopen en de gedachten deed concentreeren op verkennen, trainen en zingen!

Men kan hulp verleenen aan hulpbehoevenden en op die wijze de goede daad betrachten, maar men kan òòk hulp verleenen aan hen, die gaarne hun capaciteiten willen opvoeren en aldus een steentje bijdragen tot verhooging van de volkskracht. Wat zouden onze leiders en onze troepen kunnen profiteeren van voortrekkers, die zich op bepaalde verkenningengebieden in het bijzonder getraind hadden, van trainers, zooals Don Potter er een voor spinningrope en lasso is! Als men maar eenmaal ondervonden heeft, wat het voor ons allen zeggen wil om door volhardend dagelijks streven te leeren *kunnen!*

Uit het Nationaal Hoofdkwartier

Afkortingen : W.: Welpenleid(st)er ; A.W.: Assistent Welpenleid(st)er ; V.: Verkenner(s)leider; A.V.: Assistent Verkenner(s)leider; V.T.: Voortrekkersleider ; G.: Groepleider.

Volmachten toegekend :

Amersfoort : G. en V.: J. E. van de Pol, W.: Mej. J. M. Meijer, A.V.: J. J. Coonen, St. Ansfridusgroep ;
Amsterdam : G. en V.: P. D. Bödeker, 14de ;
Arnhem: A.V.: J. Meyer, Veluwsche Verkenner(s), T. W. Cöster, Oosterbeek-sche Padvinders, G. en V.: W. J. Welling, A.V.: F. Th. Welling, H. Hartgroep ;
Assen : G.: J. van Haarst, A.W.: Mej. T. K. Boltjes, 1ste, W.: Mevr. M. G. Vastenou—Trost, 2de ;
Breda : A.V.: K. W. M. Brantjes, 1ste, G.: M. A. M. Bouman, 2de, G. en V.: H. J. Mallée, A.V.: L. J. M. G. Rehm, A.W.: Mej. A. Offenberg, St. Gerardus Majella groep, G.: M. Nuyten, A.V.: G. Mous, J. J. Dolné, St. Tarcisiusgroep, G. en V.: A. v. d. Poel, A.V.: H. van der Horst, W.: Mej. Ch. de Visser, H. Hartgroep ;
Bussum : A.W.: Mej. C. E. Daarnhouwer, 1ste ;
Deventer : G. en V.: L. J. Zandvliet, 2de ;
Den Haag : W.: Mevr. C. A. E. Tönjes, 3de, A.V.: W. van Leeuwen, 8ste, C.J.M.V., A.V.: W. M. H. Kalis, 10de C.J.M.V., W. Mevr. A. E. Le Roux—van Daalen, 12de ;
Groningen : A.V.: T. J. Bos, J. van der Laan, 7de ;
Den Helder : A.V.: C. A. Korndörffer, C. J. Coltof, 1ste ;
Hilversum : A.W.: Mej. H. C. van der Maarel, 1ste ;
Langeweg : G.: J. v. d. Haar, A.V.: P. v. Oosterum, St. Franciscusgroep ;
Maastricht : A.V.: A. Jaegers, 1ste, V.: J. M. H. van Anrooy, W.: Mevr. J. ten Doesschatre—van der Oort, 2de ;
Overhoven : G.: W. M. Salden, A.V.: P. J. G. Schelberg, St. Servaasgroep ;
Rotterdam : W.: Mej. A. van Eynsbergen, A.V.: J. Sparreboom, 18de C.J.M.V., V.: E. W. Reys, W.: Mej. J. Post, A.W.: Mej. J. J. Martinus, 27ste ; G.: L. P. J. van den Broeke, V.T.: M. A. Berrevoets, Franciscusgroep, G.: L. Th. Huising, Tarcisiusgroep, G.: S. M. Kamps, A.V.: J. H. Peters, St. Baaf groep, G.: J. A. J. de Graaf, St. Jorisgroep ;

Schiedam : W.: Mej. N. E. M. Schneller, 1ste ;
Soest : A.V.: C. F. van der Loo, Don Bosco groep ;
Utrecht : G.: F. J. P. Böhm, A.W.: Mej. A. M. A. Hetzler, Sint Nicolaas
groep, G. en V.: J. J. P. Boezeman, W.: A. M. Oosterbaan, Mgr. Ariëns-
groep, G. en V.: A. N. Rijbout, A.V.: A. J. G. van Isselt, Mgr. v. d.
Wetering groep ;
Veendam : G. en V.: J. Brouwer, A.V.: W. Deuze, A.W.: H. Deuze,
Boazgroep ;
Wijk bij Duurstede : G. en V.: M. L. Siebel, 1ste ;
Zeist : A. W.: Mej. J. F. Bordewijk—Moret, L. H. Brandt, 1ste.

Vervallen Volmachten :

Almelo : A.V.: G. Liefferink, H. Slot, 1ste ;
Amsterdam : A.V.: B. Stroeve, 5de ;
Bilthoven : A.V.: C. J. Leefers, 1ste ;
Deventer : A.V.: L. J. Zandvliet, 2de ;
's-Gravenhage : W.: Mevr. L. D. van Doorn Chessell, A.W.: Mej. M.
Lansink, A.W.: E. van Doorn, 6e ;
Groningen : W.: W. Kemper, 3de ;
Hilversum : W.: M. J. Rienks, 4de ;
Maastricht : A.V.: D. Tomei, J. Symons, 1ste ;
Nijmegen : A.V.: J. M. Janssen, 2de C.J.M.V. ;
Rotterdam : G. en V.: K. A. Koster, 12de, W.: Th. L. Kurpershoek, 15de
C.J.M.V., W.: Mej. A. van Eynsbergen, A.W.: Mej. A. J. C. Kersbergen,
A.V.: D. Oosthoek, 22ste C.J.M.V., A.V.: E. W. Reys, 26ste ;
Veendam : A.V.: D. M. de Leve, 4de.

GILWELL-BERICHTEN.

20—25 Juli 1931 12e Welpencursus (vrouwelijke kandidaten) ;
28 Juli—8 Augustus 1931. 13e Verkennercursus (mannelijke kandidaten).
Voor houders van het certificaat voor den Districtscursus begint de
cursus op 31 Juli.
11—22 Augustus 1931. 14e Verkennercursus.
24—29 Augustus 1931. 13e Welpencursus (mannelijke kandidaten).
Onkosten Welpencursus f 14.—.
Onkosten Verkennercursus f 25.— (voor den verkorten cursus f 20.—).
Inschrijving 12e Welpencursus vóór 6 Juli 1931.
Inschrijving 13e Welpencursus vóór 10 Augustus 1931.
Inschrijving 13e Verkennercursus vóór 14 Juli 1931.
Inschrijving 14e Verkennercursus vóór 28 Juli 1931.

BUITENLAND.

De Commissaris voor het Buitenland brengt langs dezen weg dank aan
al degenen die hem bij de intrede van het Nieuwe Jaar gelukwensen aan-
boden en wenscht wederkeerig hen allen een jaar toe van „good camping”
en „good scouting”.

PADVINDERS-CHALET TE KANDERSTEG.

Op verzoek van den beheerder van het chalet bericht de Commissaris voor
het Buitenland hiermede dat het chalet tot 1 Juni e.k. gesloten blijft. Van
24 Juli tot en met 12 Augustus e.k. zijn zoowel het chalet als het kampeer-
terrein voor de voortrekkers-bijeenkomst gereserveerd en voor alle andere
gasten gesloten.

ZEEVERKENNERS.

Ondergeteekende dankt allen hartelijk die hem met de intrede van het Nieuwe Jaar gelukwensen deden toekomen, wenscht zijnerzijds ook allen een gelukkig Nieuwjaar en hoopt dat de zeeverkennersafdeeling in 1931 metterdaad het bewijs zal leveren van haar bestaansrecht in de N.P.V.

Verder worden belanghebbenden er aan herinnerd dat zij zich, indien zij in 1930 Diepzeeverkenner waren, laten inschrijven voor 1931 onder toezending van 50 cts. aan het Hoofdkwartier.

Ten slotte zij er op gewezen dat voor alle vaartuigen in gebruik door zeeverkenners ook weer voor 1931 een bootcertificaat moet worden aangevraagd. Het verdient aanbeveling dit te doen voor het voorjaar, voor den tijd dat de booten gebruikt worden, daar het niet toegestaan is booten als boven omschreven te gebruiken zonder dat een genoemd en voor die boot bestemd en geteekend certificaat aanwezig is aan boord. Ik verzoek de D. C.'s resp. Waterschouten dringend hierop te letten ook bij hun troepbezoeken.

Groningen, 2 Januari 1931.

R. G. POSTHUMUS,

De Commissaris voor Zeeverkenners.

VERGADERING VAN HET BESTUUR VAN DE N.P.V. OP WOENSDAG 14 JANUARI 1931 OP HET NAT. HOOFDKWARTIER.

Aanwezig zijn de H.H.: J. J. Rambonnet, Voorzitter, J. D. A. de Fremery, secretaris, J. C. Surie, Penningmeester, Ph. Baron van Pallandt van Eerde en Dr. Th. F. Egidius.

Besproken wordt de Nationale Jamboree in 1932. Besloten wordt Hopman J. F. Schaap tot Kampleider te benoemen.

Het programma voor de Pinksterwedstrijden wordt besproken en vastgesteld; besloten wordt het in het Januari-nummer van „Weest Paraat” te publiceeren;

De data voor de leiderscursussen in 1931 worden vastgesteld (elders in dit nummer afgedrukt);

Besloten wordt het District Rotterdam te splitsen in Distr. I, omvattende de gemeente Rotterdam aan den rechter Maasoever en het Distr. II omvattende de gemeente Rotterdam aan den linker Maasoever en aan dit laatste district de stad Dordrecht met omgeving toe te voegen;

Benoemd worden: tot A. D. C. voor Verkenners voor het distr. Rotterdam II de Heer B. Bieleveld, te Zwijndrecht; tot A. D. C. voor Welpen voor het District Breda de Heer N. van Zijverden; tot A. D. C.'s voor Welpen der Kath. Verkenners voor het Distr. Utrecht Mej. J. V. W. Raupp (stad) en Mej. A. Overwijn voor de Distr. Utrecht (uitgezonderd de stad), Arnhem, Zutphen, Zwolle, Assen, Groningen en Leeuwarden; tot A. D. C. voor Kath. Verkenners in het District 't Gooi de Heer A. Crebolder te Utrecht; Dr. J. v. d. Werff voor District Den Bosch.

Besproken wordt het financieel verslag van den Koempoelan;

Tot Eere Districts Commissaris voor het District Breda wordt benoemd de Heer A. Diemont;

Eenige aangelegenheden van huishoudelijken aard betreffende het buiten-centrum en de afdeeling verkoop worden besproken;

De Commissaris voor het Buitenland brengt de e.v. Internationale Jamboree en de verkiezing van het Internationale Comité ter sprake.

Determineertabel.

Knoppen niet tegenoverstaand	Knoppen niet in de takken verborgen	Knoppen in de takken verborgen		Robinia
		één knobschub zichtbaar	eindknop grooter	Magnolia
			alle knoppen gelijk	5 vaatbundelresten Plataan
		twee knopschubben zichtbaar	knoppen gesteeld, merg 3-stralig	Wilg
			takken met melksap	Els
			merg van hokjes voorzien	Pruikenboom
			geen dezer drie	Noteboom
		meer knopschubben zichtbaar	bladsteellidteeken groot	Hemelboom
			bladst.lidt. klein	merg 5-stralig . Tamme Kastanje
				merg rond Linde
			5 of meer vaatbundelresten	Lijsterbes
			3 of minder vaatbundelresten	merg duidelijk { knop kort en breed Eik
				5-stralig { knop lang en spits Populier
				merg weinig ontwikkeld Berk
				geen dezer { knop lang, spoelvormig Beuk
				kenmerken { knop kegelvormig .. Haagbeuk
Knoppen tegenoverstaand	Knoppen tegenoverstaand	twee knobschubben duidelijk zichtbaar	eindknop groot	Esch
			eindknop niet groot	Catalpa
		meer dan twee knopschubben zichtbaar	vele knoppen	Vlier
			slechts één knop	meer dan 3 vaatbundelresten Wilde Kastanje
				slechts 3 vaatbundelresten Eschdoorn

Vereeniging De C. J. M. V. Padvinders*)

De Nieuwjaars- en Kerstdrukte behoort weer tot het verleden, de vele goede wenschen bij die gelegenheid ontvangen, stemmen tot groote dankbaarheid. Allen persoonlijk te beantwoorden is mij onmogelijk, waarom langs dezen weg allen wederkeerig alles wordt toegewenscht, wat God in 1931 het beste voor ons acht.

Waar ik in vele der gelukwenschen een attentie zie aan het geheele Bestuur, geef ik namens het Bestuur gaarne de verzekering, dat wij naar tijd en vermogen alles zullen doen, wat mogelijk is, het werk zoo goed mogelijk te doen, tot bloei onzer beweging, bouwende aan het Rijk van onzen grooten Koning. Wij vertrouwen dat er niet te vergeefs een beroep gedaan zal worden op aller medewerking, ook dan, als het niet direct eigen groep of afdeeling betreft.

Hopman Kroon, D.B. voor Noord-Brabant en Limburg, stelt zich voor in Februari een week-end te houden met de Leid(st)ers uit zijn District. Ook Hopman Janson, D.B. voor het Noordelijk gedeelte van Zuid-Holland, stelt zich voor in Februari een Leid(st)ers bijeenkomst te organiseeren. Het begin is dus al goed, mogen zij beiden een groote belangstelling ervaren.

Te Sittard kwam een nieuwe Groep tot stand, waaruit blijken mag dat, al zal het er in die streken nooit naar de honderden loopen, er een ernstig pogen is er uit te halen wat er uit te halen is. Met meer dan gewone belangstelling zien wij met blijdschap, wat het kleine kringetje van menschen daar weet te bereiken.

Tijdens mijn verblijf op de Ernst-Sillemhoeve met Kerstmis bleek weer eens de groote onbekendheid met onze Padvinderij en dat juist onder een categorie van menschen die midden in het jeugdwerk zitten.

Dankbaar werd het aanbod, van een kwartiertje doel en wezen onzer beweging uiteen te zetten, aanvaard, terwijl de stroom van vragen daarna en op de wandelingen blijk gaven van belangstelling.

*) Nieuwe Rijn 51, Leiden.

De gezonde levensvreugd van enkele aanwezige Voortrekkers voegden gelukkig de daad bij het woord, zoodat een paar aanwezigen geïnfecteerd door de p.v.-bacil, direct werden behept met p.v.-ideaal en toezegging deden zich wat meer op de hoogte te gaan stellen, o.a. door het lezen van „Zwervend op den Weg naar Levensgeluk”.

Dikwijls hooren wij de klacht dat onze Voortrekkers eigenlijk niet goed weten hoe de beweging te dienen, waar vele onzer V.T.'s tevens lid zijn van de plaatselijke Jongemannen-Vereeniging, kunnen zij goed werk verrichten, er voor te zorgen dat er meer, dan heden het geval is, aandacht wordt besteed aan p.v.-lectuur in de bibliotheken en leesalen. Het is verrassend zoo nu en dan één op je af te zien stormen: „Zeg, ik heb uit de bibliotheek dat boek geleend wat je hebt aanbevolen, nou het is fijn hoor, ik wist niet, dat jullie dergelijke idealen hebt.”

Ik geloof dat naast een strenge nauwgezetheid in het zich openbaren als V.T. onder elke omstandigheid, niet het minst ook hierin dat wij geen genoegen nemen met het aangesloten zijn bij een Christelijke Groep, doch veel eer toonen Christen te *zijn*. Dit is niet goedkoop, het eischt positieve daden, maar elke daad van zelfopoffering, ik dienen in den geest zooals onze Groote Padwijzer het authentieke woord sprak: „Dat hij niet was gekomen om gediend te worden, doch om te dienen” en zijne discipelen de voeten wachte, is het pagaaïen in de richting van het Ware Levensgeluk. Laat het dan maar gaan stroomopwaarts met de kans telkens op een rotsblok te stooten, hoog boven de rotsen uit straalt het wenkende licht, dit geeft ons moed en volharding en wij vragen niet of ons bootje de reis wel zal halen: de kruisvlag op den steven en het lukt.

Door de Dordtsche C.J.M.V.-Groep zal op Zaterdag 24 Januari, des avonds te half acht, worden opgevoerd het Padvindersstuk „Het Verdwenen Geld”. Dit stuk is van den Heer Kartenbauer te Rotterdam. Padvinders in uniform kunnen toegang verkrijgen tegen 20 ct. alles inbegrepen. De uitvoering zal plaats hebben in het gebouw Kunstmin. Nadere inlichtingen bij Hopman J. de Roos, Bilderdijkstraat 53, Dordrecht.

Pinkster-wedstrijden 1931

Zaterdag 23 Mei 1931

Om 2.15 melden op Ada's Hoeve (zgnd. kleine boerderij).
Inspectie. Opening. Aanwijzing der patr. kampgronden en
uitreiking voedsel. (1)

Om 4.30 inspectie der kampen. Naar Leidersveld voor
kampspelen. (2 en 3)

Om 6.45 inspectie van het bereide voedsel.

Van 9.— tot 10.15 Kampvuur. (5)

Zondag 24 Mei 1931

Tusschen 9.30 en 10.30 Inspectie der kampen (geen
personen). (6)

Om 1.30 Warme maaltijd.

Om 3.— Vertrek voor de Hike volgens schriftelijke opdracht.
Terugkeer Maandagmorgen voor 12 uur. (7)

Maandag 25 Mei 1931

Om 1 uur n.m. gemeenschappelijke koude maaltijd.

Uitslag van den wedstrijd.

- (1) Wordt beoordeeld uniform, bepakking, algemeen voorkomen en houding.
- (2) Wordt beoordeeld vlotheid en vindingrijkheid, orde, netheid.
- (3) Wordt beoordeeld vaardigheid en geoefendheid.
- (4) Wordt beoordeeld koken, hygiene, netheid.
- (5) Wordt beoordeeld patr. kampvuurrecreatie (liefst zingen of zingen met acteren) van ten hoogste 7 minuten.
- (6) Wordt beoordeeld netheid en hygiene kamp (geen persoonlijke inspectie).
- (7) Hike omvat:
Kaartlezen — patr. lopen — terreinschets en verslag maken, seinen Vreede of Morse (n. keuze) — E.H.B.O. — Boomen herkennen — schetsen — spoor volgen — verkenneraspas — oriënteeren — vlotheid van optreden onderweg — kampmaken en grond goed achterlaten — hike-koken — afstand en hoogte schatten.

Bepalingen. — De leden van de deelnemende patrouilles mogen gezamenlijk op 23 Mei 1931 niet meer dan 6 maal 16 is 96 levensjaren tellen, bij welke optelling het aantal maanden en dagen buiten beschouwing kan worden gelaten. Geen der deelnemers mag op 23 Mei '31 den 18-jarigen leeftijd hebben bereikt of op dien dag jonger zijn dan 11 jaar. Slechts bestaande patrouilles mogen deelnemen met dien verstande, dat hun aantal op 6 mag worden gebracht en noodzakelijke wijzigingen in verband met de leeftijdsbepalingen mogen geschieden; in ieder geval moeten echter 4 der deelnemers van één vaste, bestaande patrouille zijn.

Alle deelnemende patrouilles kampeeren in shelters. Aanbevolen wordt 3 shelters voor slaapgelegenheid en één shelter voor bagage en voedsel. Elke Verkenner brengt, behalve zijn gewone kampuitrusting, mede een eetketeltje en een braadpannetje. Hierin kookt elk voor zich. Voorts medebrengen per patrouille een lasso, seinvlag(gen), blocnote en potlood (p. Verk.); voorts een kompas, 2 driehoeksverbanden en wat dun touw.

De onkosten bedragen f 2.50 per deelnemer, bij aankomst te voldoen. Voor dit bedrag worden verstrekt grondstoffen voor maaltijden tot en met middagmaaltijd (koud) op Maandag 25 Mei 1931. De totale reiskosten boven f 12.— per patrouille volgens het goedkoopste tarief, worden op verzoek door het H.K. vergoed.

Inschrijvingsbiljetten, na 1 April a.s. verkrijgbaar bij het Nationaal Hoofdkwartier, moeten uiterlijk 1 Mei 1931 zijn ingezonden.

Berichten

Op de te Groningen gehouden najaarsvergadering van „Het Noorderlijk Pinksterkamp” is besloten, dat het wedstrijdprogramma voor 1931 zal bestaan uit een doorlopenden wedstrijd in kampnetheid, met inbegrip van koken, waarbij een door den wedstrijd-leider te kiezen onderdeel meer speciaal beoordeeld zal worden. Verder zullen de wedstrijden lopen over de volgende onderwerpen: ochtendgymnastiek, zingen, eerste hulp, seinen; terwijl op individuele wedstrijden beoordeeld kunnen worden de onderwerpen:

gebruik van stok en touw, pioniersvaardigheid, lassowerpen enz.

Tevens werd in beginsel besloten tot de aankoop of huur van een vast kampeerterrein nabij Hooghalen, alwaar alsdan een Northonpomp geslagen zal worden.

Tegelijk werden bekend gemaakt de volledige uitslagen van de wedstrijden van het afgelopen Pinksterkamp. Deze wedstrijden bestonden uit de volgende onderdeelen:

- A. Doorlopende wedstrijd in kampeervaardigheid.
- B. Opdracht tot uitzoeken van een geschikt terrein voor een week-end patr. kamp, met opmaken van een volledige dag-indeeling en lijst benodigdheden.
- C. Gecombineerde wedstrijd, bestaande uit: sein-estafette, maken van gipsafdrukken van diersporen, verzamelen van boombladeren en bloemen met vermelding van naam, spoorpuzzle, oriënteroefening met bepaling van schaal, waarop een verstrekt kaartje geteekend was.

De uitslag van deze wedstrijden was:

- I. Koekoeken, Assen.
- II. Kieviten, R.H.B.S., groep Veendam.
- III. Kieviten, Winschoten.

Voor volledige uitslagen en kampverslag zie „De Verkenner”. C.

* * *

WELPENUNIFORMEN.

Zijn er bij U nog Verkenners, die in 't bezit zijn van een Welpen-uniform, dat ze niet meer gebruiken?

De nieuwelingen van de Bergstichtinggroep te Laren houden zich gaarne aanbevolen.

AKEELA VEGA.

* * *

KAMPEERCENTRUM „COLDENHOVE”.

Wij hebben het genoegen U hiermede te berichten, dat wij een Kampeer Centrum gevestigd hebben te Eerbeek (Gelderland) groot ruim 60 H.A. Bosch en heide, met vrije wandeling in omringende bosschen, zwemgelegenheid in onmiddellijke nabijheid, uitstapjes naar Arnhem, Apeldoorn, Woestehoeve, den Imbosch, enz.

Het ligt in onze bedoeling U een goede veilige kampeergelegen-

heid, welke onder permanente bewaking staat, te verschaffen op het mooiste gedeelte van de Veluwe, waartoe wij voor personen, die geen eigen kampeermateriaal ter beschikking hebben, Tenten, Blokhutten en tevens benodigdheden in den uitgebreidsten zin, in huur hebben. Verder zal een cantine geopend worden met winkel, waar tegen billijke prijzen alle levensmiddelen verkrijgbaar zullen zijn, terwijl buitendien desgewenscht het middagmaal uit onze centrale keuken betrokken kan worden. In het Kamphuis hebben wij tevens een beperkt aantal kamertjes voor één of twee personen, voorzien van bedden en waschgelegenheid ter beschikking.

Aparte terreinen hebben wij gereserveerd voor Vereenigingen, Scholen e.d., die tegen speciale prijzen kunnen kampeeren, terwijl ook jongelieden, desgewenscht onder toezicht van de Kampleiders, hun vacantes op onze kampeergronden kunnen doorbrengen.

Met het oog op het zeer groote aantal aanvragen, die wij reeds mochten ontvangen, raden wij U aan om indien U zekerheid wilt hebben niet teleurgesteld te worden, reeds vroegtijdig Uw aanvraag in te zenden. Uitvoerige prospectus en verdere inlichtingen worden gaarne verstrekt.

Namens de Directie:

W. KALIS Sr.

Sijzenlaan 32, Den Haag.

Verloofd:

HANNY BORDEWIJK MORET

A.W.L. afd. Zeist Gr. I

en

P. J. VAN DE VELDE

A.V.L. afd. Zeist Gr. I

Zeist, 10 Januari 1931.

Prof. Lorentzlaan 121.

Utrechtsche weg 133.

Nieuwe Uitgaven

Hans Loda door E. Reede. Uitg. Sijthoff, Leiden. Ing. f 2.25, geb. f 2.90. — Een weeshuis met pl.m. 20 weesjongens. Directeur, verder personeel, logies, voeding, behandeling, alles in de puntjes, niets op aan te merken. Maar alles reglementair, alles op tijd, alles correct. En de jongens zijn braaf en ordelijk. Doen nooit kwaad, denken daar niet eens aan. Een model van eene inrichting!

De Directeur wordt oud. Er komt een ander. Groote spanning onder 't personeel en onder de jongens.

Als de jongens in het naburig stadje naar school gaan, hebben ze het over den nieuwen baas. En ziet, daar komt langs den weg een jonge man met een grijs pak, korte broek en kousen, een regenjas over den arm, een grijs hoedje. Hij loopt te fluiten en kijkt de jongens in hunne weeshuispakjes lachend aan. Verder denken ze er niet meer aan.

En als 's avonds de nieuwe Directeur in de groote zaal, waar ieder in spanning wacht, wordt binnengeleid, zijn ze allen verbaasd. Die vroolijke jonge kerel, dat was de nieuwe baas!

Hij sluit vriendschap met zijn jongens die het eerst niet durven gelooven. Hij schaft de pakjes af, geeft ze kleeren als andere jongens, laat ze in groepjes 's avonds op zijn kamer, het vroegere heiligdom, komen. Hij praat met ze over hun werk, hun plicht, over God en de Natuur. Een frissche wind waait door het gesticht, dat een prettig tehuis is geworden. Zonder dat orde en tucht er onder lijden, weet de nieuwe Directeur van zijn weesjongens een troep vroolijke, gezellige knapen te maken, die dol op hunnen ouderen vriend zijn en met hem durven spreken over alles en nog wat en daardoor vergeten wat ze als weezen zoo misten.

Het is een opgewekt, maar toch ernstig verhaal, dat onze leiders best eens lezen mogen. Ze kunnen er nog wat uit leeren, vooral degenen onder ons die niet uit overtuiging, maar uit ijdelheid leider zijn geworden.

Eén ding ben ik met den nieuwen Directeur niet eens. Hij is wel eens wat *al* te lollig en soms ook wel een beetje *te* sentimenteel met z'n jongens. Maar ik denk dat hij daarvan op den duur wel terug zal komen.

DE KONING.

Verkenners

door „GILCRAFT”. — Vertaald door TON KOOT.

HOOFDSTUK IV.

Het bouwen begint.

Nu we uitgemaakt hebben wat we beoogen met ons gebouw en we de grondvesten gelegd hebben, is het mogelijk om met den bouw te beginnen.

Het is duidelijk, dat we, alvorens aan te vangen, de noodzakelijke gereedschappen bijeen moeten brengen.

Gaan we van de veronderstelling uit, dat de lezer tevoren geen Verkenner geweest is en nu een troep wil oprichten, dan kunnen we hem eenigen raad geven, welke ook anderen, die al eenige ervaring bezitten, of die de leiding assisteeren, van nut kan zijn.

Ons Nationaal Hoofdkwartier deed een uitstekend en handig propaganda-boekje het licht zien, getiteld: „Doel en Werkwijze”, bovendien verscheen een brochure: „Hoe een troep te beginnen”.

We vestigen echter nog de aandacht hierop:

„Een volledige Groep bestaat uit de volgende drie onder-afdeelingen: Welpen-Horde, Verkenners-Troep en Voortrekkers-Stam, doch het is voor de erkenning van een Groep voldoende, dat één dezer onder-afdeelingen aanwezig is.” (Spelregel 9).

Een Verkennerstroep is een onder-afdeeling van een Padvindersgroep en staat onder leiding van den Verkennersleider met tenminste één Assistent.

„Een Verkennerstroep bestaat uit Patrouilles van zes tot acht Verkenners met inbegrip van den Patrouilleleider en diens assistent. De Patrouille moet een vaste eenheid zijn bij alle wedstrijden en oefeningen en het vormen van Patrouilles, welke zich in een of ander onderwerp specialiseeren, moet worden aangemoedigd.

Indien een Troep uit meer dan drie Patrouilles bestaat, is het aan te bevelen om nog een Assistent Verkennersleider te benoemen voor iedere 3 patrouilles of gedeelte ervan.” (Zie Regel 11).

Onze aanstaande leider weet nu waar hij aan toe is. Over Patrouilles en Assistent-Verkennersleiders, die zooeven aangehaald werden, zullen we later nog spreken, nú besteden we meer aandacht aan het gereedschap, dat onze held (want zelfs heden mag hij, die met Verkennen begint in sommige deelen van het land een werkelijke held genoemd worden) moet uitkiezen voor zijn bouwverrichtingen.

Als eerste en voornaamste gereedschap schaffe hij zich „Het Verkennen voor Jongens” aan, door den Chief Scout, nu Lord Baden Powell of Gilwell geheeten, geschreven.

Dit boek bevat de grondbeginselen, welke het Verkennen schragen. Het is de beweegkracht, welke in 1908 oorzaak was dat jongens en mannen

met Verkennen begonnen en vormt thans de voornaamste hulp tot bezieling van Verkenneren en leiders.

Het is waard om in herinnering gebracht te worden, dat over het geheele land Patrouilles en Troepen gevormd werden enkel en alleen, omdat een of andere jongen of man zich de veertiendaagsche afleveringen van „Het Verkennen voor Jongens” verschaft had en eenigen van zijn kameraden of buurjongens om zich verzameld, om samen in practijk te brengen, wat hij gelezen had. Thans kan het boek van dezelfde waarde zijn, niet alleen voor aanstaande leiders, die nieuwe troepen willen oprichten, maar ook voor leiders met goed-ingerichte troepen. Hoe meer dit boek door man en jongens gelezen kan worden, hoe beter.

Dit boek over Verkennen mag voor den ingewijde niet voldoende begrensd schijnen. Men leest er niet uit, hoe men in alle stadia van zijn werk handelen moet. Dit is de reden waarom ik het opzettelijk een gereedschap heb genoemd. Het is het eerste en beste gereedschap om in handen te nemen en te gebruiken in overeenstemming met ons goed oordeel en begrip.

Een beeldhouwer gebruikt een beitel, maar hij wacht niet tot de beitel opstaat, om hem te vertellen, hoe deze gebruikt moet worden.

De bedoeling van den Chief-Scout was, om aan Verkennen een steun te geven, niet een handboek, dat voorschriften en reglementen bevat.

Er is echter nog een ander stuk gereedschap, dat we vergelijken kunnen met den houten hamer welke den beitel in de juiste richting voortdrijft.

Dat gereedschap is het boekje, dat we: „De Spelregels” noemen en dat à f 0.35 verkrijgbaar is bij het Nationaal Hoofdkwartier van De Nederlandsche Padvinders.

Men schaffe zich dat boekje aan en leze tenminste hoofdstuk I (Algemeene Beginselen) en van de hoofdstukken II en III (Organisatie, Rangen en Uniformen), die stukken, welke betrekking hebben op Verkenneren-troepen en Verkenneren.

Laat je niet afschrikken door het schijnbaar groot aantal spelregels, maar denk er aan, dat ze alle betrekking hebben op Verkennen en besteed bijzondere aandacht aan den ondertitel, welke de Chief-Scout gaf: „Regels hoe het Spel van Verkennen voor Jongens gespeeld moet worden.”

De hierboven aangeduide gereedschappen hebben we voortdurend noodig bij ons Verkennerenwerk en niet alleen in het begin. Ze moeten voortdurend in gebruik zijn en dat bestendige gebruik waarborgt, dat we het Verkennen in den juisten geest beginnen en in de juiste richting leiden.

In het begin is het noodzakelijk om contact te zoeken met den plaatselijken Commissaris en den Afdeelings-Secretaris, wier adressen altijd via het Nationaal Hoofdkwartier te verkrijgen zijn.

Vanzelfsprekend is het een vorm van wellevendheid om de bestaande

Padvinderautoriteiten op de hoogte te stellen van je voornemens, terwijl ze je bovendien veel inlichtingen en hulp kunnen verschaffen.

Indien het niet mogelijk is om met hen in persoonlijk contact te komen, moet geen poging worden nagelaten om raad te vragen aan een leider uit de omgeving.

Het is zeer aan te bevelen om een goeden troep te zien werken. Dat is altijd aanbevelenswaardig, hoeveel ervaring we ook reeds in Verkennen opgedaan mogen hebben. Wanneer we er een gewoonte van maken om praktische ervaring te verzamelen van zooveel verschillende kwartieren als mogelijk is, zal ons eigen Verkennerwerk daardoor verbeterd worden.

„Open” of „Speciale” Groepen.

Wanneer een nieuwe Groep opgericht wordt, dient men vast te stellen of het een „Open” of „Speciale” Groep zal worden. In de Regels 2 en 9 vindt men duidelijk omschreven, wat met „Speciale” Groep bedoeld wordt. Het is overbodig om hier op het voor en tegen van de kwestie nader in te gaan, maar het is wenschelijk, dat men inziet, dat in dun bevolkte streken de Groep op generlei wijze beperkt is. Wanneer het aantal jongens in een district gering is en alleen aan bepaalde jongens toegestaan is om Verkenner te worden, zijn de overigen van het Verkennen uitgesloten, omdat er niet genoeg zijn om het bestaan van twee afzonderlijke Groepen te rechtvaardigen. In stadsdistricten zal veel afhangen van plaatselijke omstandigheden. Alle leiders van „Speciale” Groepen moeten zorgvuldig nagaan en goed begrijpen welke verplichtingen op hen rusten. Dit is noodzakelijk, zelfs wanneer een Groep al eenigen tijd bestaan heeft.

Hoofdkwartieren.

Wanneer men besloten heeft een troep op te richten, er een begin is voor een volledige Groep en men eenige kennis van het Verkennen heeft verworven, is de volgende stap, dat men een of andere lokaliteit zoekt voor de bijeenkomsten der Verkenners. Eén van de vereischten voor Verkennersleider is het vermogen om de beschikking te krijgen over een troep-lokaal voor de bijeenkomsten der Verkenners. Het is een feit, dat aanvankelijk veel patrouilles en troepen hun bijeenkomsten om een lantaarnpaal hadden en dat er, in spijt van het gemis aan een hoofdkwartier, goed Verkennerwerk werd gedaan.

Thans echter moet het volkomen onmogelijk geacht worden op eenig succes te hopen, wanneer men zich geen localiteit kan verschaffen. In 't begin zal een kleine ruimte voldoende zijn: een oude kelder, een magazijn of zolder zal voor het klein aantal jongens, dat de eerste keeren verzameld wordt, een voldoende gelegenheid blijken.

Een schoollokaal of een kerk zou hiervoor gebruikt kunnen worden, maar ontegenzeggelijk zit hier het nadeel aan verbonden, dat dit niet als eigendom van de Verkenneren beschouwd mag worden.

Het is onjuist om een zaal te gebruiken, waar de aanwezigheid van Verkenneren slechts somtijds is toegestaan; dan verdient het voorkeur om een kleine ruimte in bezit te hebben.

Gebruik aan ruimte is een bezwaar met het oog op spelen en andere oefeningen, maar genadig toegelaten worden, is een veel ernstiger bezwaar met het oog op sfeer en Verkennerengeest.

Later zullen we meer overwegingen geven in verband met Verkennerenhoofdkwartieren met het oog op hun gebruik en aankleding; op het oogenblik houden we ons alleen bezig met de behoefte aan een of andere gelegenheid om onze bijeenkomsten te houden. Tracht je in het begin te verzekeren van een gelegenheid, welke aantrekkelijk is, goed te verlichten en te ventileeren, gemakkelijk te verwarmen of geschikt om goedkoop verwarmd te worden en zoo mogelijk afzonderlijk van woonhuizen. Werkelijk levend Verkennerenwerk sluit een zekere hoeveelheid luidruchtigheid in; wanneer nu de Verkenneren voortdurend op hun teenen moeten loopen en fluisteren, is practisch gesproken hun belangstelling gedoemd te verdwijnen.

We beginnen.

Wanneer een huis gebouwd wordt, ziet men dat steen naast steen wordt gelegd en laag op laag. Dit is precies dezelfde voortgang, welke we over moeten nemen bij het opbouwen van een Verkennerstroep.

We moeten zeer zorgvuldig en geleidelijk te werk gaan. Het is van veel belang om met een klein aantal jongens te beginnen.

Aan den Districts-Commissaris en den Afdeulings-secretaris moet toestemming verzocht worden om of een Groep op te richten of een Verkennerstroep bij de andere onder-afdeelingen van een reeds bestaande Groep te voegen.

Wanneer een en ander behoorlijk geregeld is, wordt het ingeschreven op het Nationaal Hoofdkwartier.

Ben je van plan een troep op te richten, dan is het in het algemeen aan te bevelen een uitnoodiging te richten tot geschikte jongens om een bijeenkomst te houden en de mogelijkheden te beredeneeren.

Maak deze bijeenkomst zoo prettig mogelijk, bijvoorbeeld: een kop chocolade is zeer geschikt om de schroom te verdrijven, maar moet vooral niet misbruikt worden als een vorm van omkopen!

Op deze bijeenkomst ter inleiding houde men een korte bespreking over Verkennen, waarbij men aandacht dient te besteden aan de verklaring, dat waar Verkennen den jongens zeer veel genoegen en belangwekkende

bezigheden verschaft, er ook een ernstige kant aan is, welken hun vaders en moeders in alle geval naar waarde zullen schatten.

Men legge nadruk op het feit, dat slappelingen niet gewenscht zijn en dat elke jongen, die zich aansluit, paraat moet zijn om zijn deel te hebben in het werk, om van zijn troep een door en door goede te maken. Allen, die Verkenner wenschen te worden, vraagt men daarna hun namen op te geven.

De volgende stap hangt eenigszins af van persoonlijken smaak en plaatselijke opvatting. Men kan bijv. een zestal geschikte jongens uitkiezen, met het doel deze als de toekomstige leiders te bestemmen en beginnen met hun opleiding tot Nieuweling. Deze methode zou ik zelf verkiezen; er kunnen echter omstandigheden zijn, waarom men liever een andere verkiest. Men kan n.l. ook alle jongens, die zich opgeven, aannemen (mits dat er niet meer dan twintig zijn) en met hen een troep beginnen.

Een grooter aantal zal in het begin zeer zeker tot moeilijkheden aanleiding geven, al mag het noch mogelijk, noch handig zijn om aanvankelijk onderscheid te maken tusschen de candidaten. Nochtans is het absoluut onmogelijk om een troep te beginnen en deze langs de lijnen van Verkennen te leiden, met meer dan twintig jongens.

Zeer dikwijls doet het geen schade, wanneer men eenige jongens gedurende twee of drie maanden van de oefeningen uitsluit, terwijl het tevens goed is om de toelating niet te gemakkelijk te maken.

Hoe klein het aantal ook zijn moge, het is in elk geval zeer aan te raden, om in een assistent te voorzien, zoodat uw werk voortgezet kan worden, wanneer ge 't zij door ziekte, 't zij door andere omstandigheden verhinderd bent, tevens om te zorgen, dat aan elken jongen afzonderlijk aandacht wordt besteed. Bovendien is het van belang om geschreven toestemming te bezitten van ouders of voogden van de jongens, welke ge aannam.¹⁾ Indien ge in staat zijt om zelf in nauwer contact met hen te komen, of een gelegenheid hebt om hen meer bekend te maken met ons doel en werkwijze, zooveel te beter dan.

Er zijn vele brochures beschikbaar, welke U daarbij van nut kunnen zijn.

(Wordt vervolgd)

¹⁾ Op het Nationaal Hoofdkwartier zijn hiervoor formulieren verkrijgbaar. — T. K.

Hoe kunnen wij door de jongens onze beweging dienen?

(Inleiding gehouden door A.D.C. A. E. v. Voorthuisen Jr. voor Leid(st)ers en Bestuursleden der afd. A'dam op het week-end te Doorn, 11-12 Oct. '30).

(Vervolg en Slot)

Om kort te gaan, benut het Hoofdkwartier van uw Horde, Troep of Stam, als een niet hoog genoeg te waardeeren middel in de training en doe via de jongens alles wat in uw vermogen ligt, om het tot waardige propaganda-centra van onze beweging te maken.

Ook op dit spoor zou kunnen worden gezegd: „Toon mij uw Hoofdkwartier en ik zal U zeggen hoe het met uw leiding gesteld is!”

Een belangrijk punt voor propaganda naar buiten lijkt mij ook de organisatie van de onder-afdeeling, welke onder uw leiding staat.

Zooals in het zakenleven een schriftelijke offerte, door haar weloverwogen en welverzorgd uiterlijk, zichzelf op een bepaalde wijze zal introduceeren, zoo zal ook uw werk een bepaalde indruk naar buiten tot gevolg hebben.

Sterk houdt daarmede verband, welke eischen U aan Uwe organisatie stelt. Om een voorbeeld te noemen, zou ik het, zonder behoorlijke opgaaf van redenen, zóó maar van de bijeenkomst wegblijven der jongens, zeker niet tolereeren, waarbij ik er dan vanuit ga, dat de oorzaak daarvan niet te vinden is in uw leiding, hetgeen U in een dergelijk geval natuurlijk zelf het beste weet.

Ook schuilen er m.i. nog gevaren in het aanvaarden der excuses. Leer de jongens ook hierin trouw, correct en flink te zijn.

Geen: pijn in m'n hoofd, m'n uniform was stuk, ik heb de tram gemist, m'n band was lek, ik had zoo'n naar gevoel in m'n maag, m'n hoed was zoek, 't regende zoo, etc. etc.

Waarmee ik maar zeggen wil: „geen kippekuren. Afleeren!”

Recht door zee, voor den dag ermee, flink aangepakt, een kerel zijn, waar een ieder staat op kan maken.

Trouw opkomen, met hún leider, voor hún Horde of Troep door dik en dun. Accepteer de excuses niet op het tijdstip van het telaar komen zelf. Beter na de bijeenkomst de jongen even in de leiderskamer roepen en er ernstig over praten! Deze wijze van doen heeft zeker een preventieve werking.

Een dergelijke training zal zoowel bij individueel als gezamenlijk optreden propagandistische waarde hebben, vooral in een tijd als deze, waar ook bij de ouderen en onder alle lagen van het volk, zoo'n schrikbarend te kort is aan plichtsbetrachting, zelfrespect, trouw, gehoorzaamheid etc.

Ook daar allemaal spelen en bezigheden voor uitdenken en systematisch beoefenen.

Verder, wat speciaal het optreden naar buiten betreft, de goede daad!

De beoefening van de goede daad.

Mogelijkheden onbegrensd!

Op drukke verkeerspunten ouden van dagen, kinderen en gebrekkigen helpen oversteken. Bij overzet-veeren (b.v. bij de IJ-ponten) ouden van dagen, dames met kinderwagens, kinderen en gebrekkigen helpen om er op en er af te komen. Bij feestelijke gelegenheden met E.H.B.O.-posten gaan staan of daarbij helpen. Kerst- en St. Nicolaasfeesten. Blinden geleiden, helpen bij kinderfeesten, mooie natuurplekken reinigen van weg-geworpen papier, enz. enz.

Zorg dat iedere jongen uitgerust is met b.v. snelverband, touw, mes, plaatskaart en stratenlijst, veiligheidsspelden etc. en niet het minst met de noodige kennis en vaardigheid om van dit alles inderdaad een nuttig gebruik te kunnen maken.

Enfin, weer een onderwerp apart.

Resumeerende, laat de wijze waarop hulp verleend wordt, ook werkelijk propaganda zijn. Ik heb n.l. ook wel eens het tegendeel ervaren.

Nog wil ik, behalve de meerdere waardevolle zijden daarvan, releveeren de propagandistisch kracht, welke kan uitgaan van het steeds dragen van ons P.V.-insigne, het geven van de linkerhand en het P.V.-saluut, ook, of beter gezegd juist wanneer we niet in uniform zijn.

Onderwerpen, welke zich tenslotte nog bijzonder leenen tot propaganda naar buiten, zijn tentoonstellingen van handenarbeid (ik bedoel geen fancy-fair om geld te verdienen) waar ook de jongens zélf aan 't werk zijn, b.v. voor het behalen van vaardighedsinsignes.

De 1e Wereld Jamboree in Olympia-Hall te Londen, gaf daarvan goede voorbeelden, welke trouwens in ons land ook meerdere malen, doch nog veel te weinig zijn gedemonstreerd.

Ook buitendemonstraties, zooals Amsterdam die zoo succesvol op het IJ-sclubterrein gegeven heeft, zijn ontegenzeggelijk van groote propagandistische waarde!

Doch ook hierover genoeg voor heden, want tenslotte kan alles wat de beweging op de eenig juiste wijze toont en door buitenstaanders goed begrepen wordt, propaganda zijn.

Hoewel dit punt misschien wat buiten de grens van deze inleiding gaat, meen ik toch goed te doen in dit verband nog eenige woorden te wijden aan de Voortrekkers-Afdeeling in onze beweging. Immers, zooals een Fransch leider eens zoo terecht opmerkte, zijn de Welpen het zaad, de

Verkenners de bloem en de Voortrekkers de vrucht van de Padvinders-training.

Ook de buitenstaander weet zoo langzamerhand wel, dat de Voortrekker de vrucht moet voorstellen van ons streven. U zult wel met mij eens zijn, dat wat dat betreft, over 't algemeen de oogst nog schraal is.

In het voorbijgaan zij hieromtrent nog opgemerkt, dat naar mijn meening de oorzaak daarvan voor een groot gedeelte schuilt in de resultaten der voorafgegane Verkennerstraining en tweedens, dat ook door gebrek aan deskundige Voortrekkersleiding, ons land helaas nog niet kan bogen op een doelbewust werkend, inspireerend, stuwend en werkelijk voorttrekkend V.T.-corps.

Ik moet mezelf remmen om niet dieper op dit mij zoo na aan 't hart liggend onderwerp in te gaan dan mij heden is toegestaan en zal daarom volstaan met als mijn innige overtuiging uit te spreken, dat, wat onze propaganda naar buiten betreft, het meer dan de moeite zal loonen met inspanning van alle krachten goed werkende Voortrekkers-Stammen of Ploegen in het leven te roepen.

Het heeft mij voor sommigen Uwer misschien wat te ver gevoerd al de tot hiertoe genoemde punten aan te roeren, al heb ik voor mijzelf het gevoel, daar ook heden nog onvoldoende in te hebben doorgedrongen. Doch voor het inleiden van een onderlinge gedachtenwisseling, hoop ik er toch in geslaagd te zijn, voldoende stof te hebben aangedragen.

Ik zou hiermede dan ook willen volstaan, ware het niet, dat de dringende noodzaak van hechte samenwerking in onze gelederen, aan dit alles ten grondslag ligt. Daarom kan het goed zijn (en dat is trouwens voor een deel toch ook het doel van deze inleiding) ook dááaraan nog eenige aandacht te schenken.

Willen wij erin slagen (en wie van ons zou dat niet willen?) onze beweging sterk te maken, die kracht naar buiten te laten uitstralen en daardoor beter begrijpen, en meer waardeering en steun willen verdienen, dan zullen bestuursleden en leiders als één man met en voor elkaar achter het hoofddoel van onze beweging moeten staan. Dan dienen wij allen bezielde te zijn door slechts één leidende gedachte, n.l. het belang van onze jongens te dienen.

Het spijt me, dat ik 't zeggen moet, doch ik geloof vast en zeker, dat vele moeilijkheden in onze beweging voorkomen zouden zijn en nog zullen worden, als die leidende gedachte overtuigd en bezielend in ons allen aanwezig was. Hoevelen zijn er in ons leiderscorps (waaronder ik dan evengoed de andere functionarissen meen te moeten rangschikken) die de kunst verstaan, zichzelf ten bate der beweging te vergeten?

Ongetwijfeld maakt de Welpen-afdeeling in deze een gunstige uitzonde-

ring, waaraan, behalve de heerlijk opwekkende geestdrift van het zooeven genoemde „zaad" en het zeer eigene karakter dezer onderafdeeling, een tijdige en grondige kennisname en volkomen loyale acceptatie van het ons, door onzen eminenten Chief-Scout gegeven Spel met haar regels, zeker niet vreemd is!

Ook in deze dienen wij steeds weer de hand in eigen boezem te steken en ons regelmatig af te vragen of hetgeen wij onze jongens met trouw, gehoorzaamheid, correctheid, sportiviteit, opoffering etc. als noodzakelijke en waardevolle deugden voorhouden, inderdaad ook door onszelf wordt nagestreefd. Maar genoeg daarover.

Dat een ruime blik, een daadwerkelijke samenwerking onze beweging verder zal brengen dan ons in eigen kringetje op te sluiten, zal dunkt me door ieder, die het wel meent met het hoofddoel „de jongens te dienen", worden beaamd. Ook zal begrepen worden, dat een dergelijke samenwerking niet alleen van buiten af kan worden georganiseerd, doch eerstens door ieder medewerker van binnen uit als een onontbeerlijke voorwaarde voor succes zal moeten worden doorvoeld en aanvaard.

Het feit van uwe aanwezigheid hier, is natuurlijk voldoende bewijs, dat U inderdaad er naar wilt streven in samenwerking uwe Afdeeling groot te maken. Laat ik dan ook mogen volstaan met nog eenige praktische mogelijkheden te noemen, welke de gewenschte samenwerking en tusschen de jongens en leiders onderling kunnen tot stand brengen of bevorderen.

- 1e. Laten de jongens van alle Groepen elkaar steeds groeten met het P.V.-saluut. Ook en vooral natuurlijk, wanneer niet in uniform, waarvoor dus noodig is het P.V.-insigne te dragen.
- 2e. Plaatst in uw Hoofdkwartier een teekening, waarop voorkomen alle Groepskleuren met no.'s van uw afdeeling met de namen en adressen der leidsters en leiders en eventueele nadere bijzonderheden.
- e. Bezoekt elkaars tentoonstellingen, uitvoeringen, buiten-demonstraties etc.
- 4e. Houdt eens met een andere Groep gezamenlijk een oefenbijeenkomst.
- 5e. Bezichtigt elkaars Hoofdkwartieren.
- 6e. Houdt Afdeelings-bijeenkomsten voor Welpen, Verkenners en V.T.'s afzonderlijk.

- 7e. Organiseert P.L.-bijeenkomsten voor de geheele Afdeeling. Prachtige gelegenheid om deze steunpilaren beter te trainen en de samenwerking in de Afdeelingen te bevorderen.

Met veel genoegen denk ik hierbij b.v. terug aan het P.L. week-end dat indertijd op Drafna gehouden is.

- 8e. Vormt Leiders-studie-patrouilles, of zooals thans in het district Utrecht is geschied, vormt een Leiderstroep en oefent gezamenlijk en elkander.
- 9e. Laat een Leidersportefeuille rondgaan, waarin o.a. ook de diverse Groepsbladen voorkomen.
- 10e. Stuurt elkaar uw Groepsblad en legt dat ter lezing op de leestafel van Uw Hoofdkwartier.
- 11e. Helpt elkaar met oefenmateriaal en oefent de jongens ook daardoor in daadwerkelijke broederschap en samenwerking.

Wat ik aan 't slot van deze inleiding nog zou willen zeggen, is dit:

Wanneer U met de Welpen handen-arbeid beoefent en de jongens daarbij als doel o.a. voorhoudt, de stoffelijke resultaten te bestemmen voor een Horde-goede-daad, komt U tot geheel andere uitkomsten in de Horde-training, dan wanneer de jongens de voorwerpen geheel voor zichzelf behouden.

Wanneer U uwe P.L.'s goed oefent in Patrouille-leiding, doch hen niet tevens de overtuiging bijbrengt, dat het tenslotte niet gaat om hun Patrouille alleen, doch om de vooruitgang van de geheele Groep en zoo verder, zullen ook daar de resultaten verschillend zijn.

En wanneer de Voortrekkers op hun P.V.-spoor de laatste hand leggen aan de progressieve training Welp-Verkenner-Voortrekker, en dit doen in de geest van hun motto „dienen”, komen ook zij tot geheel andere resultaten dan wanneer zij zich blind blijven staren op het woord „dienen” alleen en meenen, dat alleen dat dienen het einddoel van de Voortrekkers-training zou zijn. Waarmede ik tenslotte maar onzen Chief-Scout wil laten herzeggen: „Look wide!”

Zie uw taak in onze Vereeniging als een onmisbaar onderdeel van een groot raderwerk.

Houdt in uw geheele doen en laten het oog steeds gericht op het groote belang van hechte samenwerking. U voelt wel, dan zullen de resultaten anders zijn, dan worden zoo vele onbenullige en bijkomstige moeilijkheidjes

en persoonlijke misverstandjes met een P.V.-lach op de lippen weggevaagd, dan is het zooals een verhaal mij eens vertelde, als met de twee steenen-sjouwers, die gevraagd werden: „wat doen jullie daar?” en na elkaar antwoordden: „Ik sjouw steenen,” en de andere, met een bezielende blik wijzende naar een hoogte, waarop een huis in aanbouw was, „ik bouw mede aan dat prachtige huis daar!”

Daarom, Zusters en Broeders Padvindsters en Padvinders, ontsluit Uw teepee, vereenigt U rondom het raadsvuur uwer Afdeeling, tot heil Uwer Groep, tot heil onzer N.P.V., en tot zegen onzer Wereldbroederschap van Padv.-sters en P.V.-ders en ver daarbuiten.

Ingezonden

Aan D.C.

Hooggeachte Districts-Commissaris,

Reeds eenigszins geprikkeld door Uw eersten brief aan een oud-troep-leider, meen ik een protest tegen den tweeden brief niet achterwege te moeten laten.

Met de ernstige bedoeling achter Uw woorden ben ik het volkomen eens. Men moet uit de vele stroomingen en leuzen van dezen tijd weten uit te kiezen, welke werkelijke waarde bezitten. Een wereldvrede is alleen mogelijk indien deze berust op een vredelievende mentaliteit der menschen. Ieder agressief pacifisme is daarom met zijn eigen doel in strijd. Zoo kan ook de vredesscoutsbeweging wel eens blijken eerder den oorlog te bevorderen dan den vrede. En bovendien hebben de stichters dier beweging door die daad getoond, dat zij den geest van het spel van verkennen niet hebben begrepen.

Ook is het wenschelijk, dat ons standpunt telkens en telkens weder en op verschillende wijzen wordt uiteengezet, omdat ons streven voor velen zoo moeilijk te begrijpen is. En dat kan geschieden door een koel argumentearend betoog of door een geïnspireerde suggestie als uit Uw brieven spreekt. Maar steeds dient het te zijn op een wijze, die in overeenstemming is met de hoogte van ons standpunt. Een groote en ernstige beweging als de wereldvredesbeweging op één lijn te stellen met „naaktlooperijadepten” en „rozenbedslapers” is niet meer dan een onwaardige scheldpartij. Zulks is altijd ongepast, tegenover iedereen, en is bovendien steeds ten nadeele van dengeen, die zich hiervan bedient. Men verlaagt hiermee het peil van ons orgaan en schaadt het aanzien van de geheele N.P.V.

Niettegenstaande dit protest, Uw medestander,

W. P. C. KNUTTEL.

Het Jongensvraagstuk

Een studie over de psychologie van karaktervorming

door F. W. W. GRIFFIN M.A.M.D.

Vertaald met toestemming van den schrijver en „The Faith Press Ltd.”

(*Vervolg*)

Het vraagstuk der zelfkennis.

Het is onjuist om het woord „kruistocht”, in den titel van dit hoofdstuk gebezigd, te beperken tot het ondernemen van iets ten bate van een ander; er is ook het „ondernemen” van kennis, hetzij terwille van haarzelf, hetzij voor daardoor verkregen voordeelen. In het geval van den Voortrekker moet die kennis niet passief zijn, de kennis moet hem niet ingegoten worden, maar zij moet actief zijn, d.w.z. hij moet die voor zichzelf vergaren. Hij moet ingelicht worden omtrent de wijze van vergaren en hij moet eenig denkbeeld hebben van hetgeen hij wil verkrijgen, maar afgezien van die overwegingen moet hij de actieve beoefenaar zijn, anders is het geen „onderneming”.

De Voortrekker is bijzonder gevoelig voor den prikkel van het oude Grieksche gezegde: „Ken uzelf”, en uit zijn onderzoek naar de bronnen van de rivier van het menschelijk karakter kan veel goeds voorkomen, zoowat wat aangaat zijn eigen gedrag als dat van anderen, op wie hij invloed heeft. Zulk een blik naar binnen kan zeer nuttig zijn en vormt een wenschelijke rem voor een eventuele overmaat van extraversie van belangstelling. Een evenwichtig menschelijk leven hangt af van het bewaren van de juiste verhouding tusschen de twee natuurlijke processen van introversie en extraversie; de algemeen voorkomende verwaarloozing van psychologische oefening heeft ten gevolge, dat jonge menschen opgroeien met een onvoldoende kennis en beheersching van hun eigen persoonlijkheden en daardoor onvoldoende erkenning van de wettige eischen van anderen. Korte voordrachten in eenvoudige bewoordingen en gebaseerd op de beginselen der psychologie zullen belangwekkende besprekingen moeten teweeg brengen en nog meer waarde

hebben de particuliere gesprekken. Voortrekkers, die dergelijke studiekringen wenschen op touw te zetten, kunnen nut hebben van de aan het eind dezer hoofdstukken genoemde boeken, maar alle dogmatische beweringen moeten door persoonlijke en algemeene ervaring worden geverifiëerd, voordat zij worden aangenomen. Psychologie is geen dogma, dat zonder kritiek moet worden aanvaard, maar een wetenschap van het leven, die praktisch moet worden bestudeerd en beproefd. Een waakzaam leider zal neigingen tot ziekelijke somberheid spoedig ontdekken en verbeteren; niet door op het verkeerde standpunt aan te slaan, maar door het juiste te onderstrepen. Alle Voortrekkers kunnen hun eigen ervaring, hoe gering ook, bij de bespreking te berde brengen en aldus wordt de studiekring zelf een levenshandleiding, waaraan vele schrijvers bijdragen onder de redactie van de algemeene opinie van het geheel. De punten, die voor bespreking worden uitgekozen, moeten beknopt en duidelijk vermeld zijn bij het begin de discussie zal wijd vertakt zijn en behoeft niet al te scherp omlijnd te blijven. Wanneer er eenige rem noodig is voor een te sterk den nadruk leggen op één gezichtspunt ten koste van andere of van het gezond verstand, dan herhale men, telkens wanneer dat vereischt wordt, het voornaamste Grieksche beginsel „Niets te veel” of, verholandscht, „de gulden middenweg”.

Het heele beginsel van matigheid in alle dingen komt hierbij te pas en zulke gematigdheid in denken, spreken en doen is een der moeilijkste, maar tevens belangrijkste lessen van de jongelingschap. Wanneer zij, die anderen een goeden levenswandel wenschen bij te brengen, niet te lui of te ongeduldig zijn om psychologie te bestudeeren, zullen zij bemerken, dat het beroep, dat zij op die anderen doen, meer uitwerking heeft. Zoo wordt b.v. een neiging tot buitensporigheid in alcoholika vaak in een introvert geboren door een pijnlijke vooringenomenheid met zichzelf; onder den invloed van alcohol wordt de spanning verminderd, hij vergeet zijn leed en voelt zich dus in 't eerst door het toegeven aan de ondeugd prettiger, wat ook het gevolg moge zijn. Zij, die de psychologie niet versmaden, zullen de ware oorzaak van dit „zwak voor alcohol” herkennen en

kunnen de juiste behandeling toepassen, n.l. het verbeteren van de zelfinkeer. Dit zal niet alleen het gevaar van verslaving aan drank afwenden, maar de levensvreugde van het slachtoffer vergrooten. Hij zal zijn moeilijkheden niet langer behoeven te vergeten, omdat hij ze genezen zal hebben. Op overeenkomstig wijze kan een beginnende ziekelijke sexueele aandrif worden behandeld. Het vermogen van eerlijke, maar niet overdreven zelfkritiek, een noodzakelijke factor om op juiste wijze te leven, komt pas laat bij de karakterontwikkeling en is ongelukkigerwijs in sommige volwassenen afwezig. Psychologische studie helpt den Voortrekker om dit belangrijke vermogen te verkrijgen en aldus aan zelfbeheersching te winnen; in een of anderen vorm is het een wezenlijk onderdeel van een werkprogramma voor Voortrekkers, dat nut af wil werpen.

Het vraagstuk van religie.

De vraag van den ouden agnosticus Zophar: „Kunt gij God vinden door zoeken?” kreeg in het Nieuwe Testament een bevestigd antwoord. Hier is een vraagstuk voor Voortrekkers, dat evenveel boeken zou kunnen vullen als het levens vervult. Er zijn zoovele toegangswegen en zoovele manieren om te „spoorzoeken” in de religie, dat de mogelijkheden slechts even kunnen worden aangeduid. De voorstelling van religie wordt heden ten dage voor een zeer groot deel uitsluitend tot het bewuste Ik gericht, hetgeen onverstandig en ondoelmatig is. Het beroep wordt hoofdzakelijk op de gedachten gedaan en zelfs de aandoeningen worden als eenigermate inferieure deelen van het karakter beschouwd en alleen door en voor betrekkelijk zwakken van geest te bezigen. Preeken spelen een zeer groote rol en vervelen menigeen; aandoenlijkheden ergeren sommigen, terwijl anderen er voldoening in vinden. Herhaalde nadruklegging op „zonde” wordt graag gezien door hen, die door het veroordeelen van zwakheden, waar zij geen neiging toe bezitten, in hun onderbewustzijn een tegenwicht vormen voor die, waar zij wèl wat voor voelen! Zulke onderstrepingen werken ontstemmend op vele gezonde Voortrekkers, die zich er op toeleggen om gaandeweg beter in hun leven te handelen en de tree-steenen van hun

overwonnen zwakheden wenschen te gebruiken zonder er op te blijven staan. Zij worden slechts opgehouden door die herhaalde herinneringen aan hetgeen zij nièt moeten zijn. Aan den anderen kant stellen de waarschuwingen tegen verleidingen op prijs en trekken voordeel uit dezelfde gezegden, die hun bureu ergeren. Het vestigen van de aandacht op het lijden der martelaren stoot velen af, ofschoon zich in hun gevoelens met de gemartelden vereenzelvigen en daarin voldoening vinden, een ongezonde en volstrekt niet zeldzame denkwijze.

Symbolen en ceremoniën zijn een steun voor sommigen, maar leiden anderen af. Voor den Voortrekker komt het vraagstuk van de religie neer op een individueele poging, waarbij op den achtergrond een groep van gelijkgestemden staat met gelijksoortige bezigheden, die het gevolg kunnen zijn van kerklidmaatschap, maar er niet door vervangen moeten worden. Zijn belangstelling in dat werk wordt gemakkelijk opgewekt, wanneer hij bemerkt dat het avontuurlijk en van praktisch nut is en hem bewust doet groeien. Hij ziet niet in, waarom hij er genoeg in zou moeten vinden, zichzelf te verguizen of te beweren, dat hij nietswaardig is, terwijl hij er juist op uit is, om het beste te doen wat hij kan. Hij begint pas een Inwendige Stem te hooren, die hem oproept tot dienen en geestelijken bijstand toezegt.

Bij de boeiende studie van vergelijkende religie ziet men verschillende rassen elk op eigen wijze zoeken naar God en dat komt uit in verschillende godsdiensten en gebruiken. Er is Bijbelstudie van den psychologischen, historischen en ethischen kant. Het mystieke element van religie trekt den jongeling meer aan, dan gewoonlijk wordt vermoed, maar hij is bevreesd om te worden belachelijk gemaakt door hen, die de bekoring ervan niet kennen; het wordt beter door de parabel dan door de leering bijgebracht. Er is voorts de studie van het Goddelijke Oogmerk in natuur, kunst en wetenschap. Sommigen beperken zich tot afwachting en voorbereiding van de komst van den Messias, en verdiepen zich in het verzamelen van bewijzen van de naderende opheffing van zonde en dood en het komen van een nieuwen Hemel en aarde. Overpein-

zingen over de opvatting van de goddelijke herkomst van den mensch brengen anderen er toe te pogen de geestelijke wetten op te sporen door de stoffelijke wetten op een hooger plan te brengen. In den tegenwoordigen tijd vindt ook het zoeken naar spiritistische manifestaties in wereldsche gebeurlijkheden een toenemend aantal aanhangers.

De belangstelling van Voortrekkers in het avontuurlijke in deze en andere bestudeering van religie kan worden opgewekt, wanneer men den weg uitkiest, die het best voor hen past. Zij verschillen onderling in hun voorkeur, maar zij hebben voor het meerendeel een hekel aan de voorstelling van religie als een proces van gieten in een bepaalden vorm, waarnaar zij zich te schikken hebben. Te veel volwassenen preeken religie, alsof zij zich het karakter van den Voortrekker voorstellen als een soort warme gelatineuze vloeistof, die in een vorm van bepaalde gedaante moet worden gegoten en daarin gelaten tot zij vast geworden is. De Voortrekkers verzetten zich daartegen door over den rand te loopen. Voor hen is waarheid heiliger dan traditie en aanzienlijk minder teer; zij hebben steun noodig bij het zoeken van de waarheid *in* de traditie. Vloeibaarheid beteekent leven voor hen en zij meenen, dat starheid van religieus inzicht wijst op dood; soms hebben zij gelijk. De godsdienststrijd verwacht hen en ijver van bepaalde partijgangers vermaakt hen; soms meenen zij, dat wellicht deze strijdige geloofsovertuigingen elkander kunnen aanvullen in plaats van onderling vernietigend werken. Verkeerdelijk wordt geloof als een soort inbeelding beschouwd, die haar bezitter fopt, zijn kritisch vermogen afstompt en daardoor zijn waarde als levensraadgever vermindert.

(Wordt vervolgd)

Inhoud:

Op den Uitkijk en aan het Roer. - Uit het Nationaal Hoofdkwartier. - Determineertabel. - Vereeniging De C. J. M. V. Padvinders. - Pinksterwedstrijden 1931. - Berichten. - Nieuwe Uitgaven. - Verkenner. - Hoe kunnen wij door de jongens onze beweging dienen? - Ingezonden. - Het Jongensvraagstuk.